

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/132/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122270099
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:6122270099.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedu senátu JUDr. Jany Vargovej (sudkyne spravodajkyne) a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Jozefa Šuleka, v spore žalobcu: A. B., C. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. D. E. XXX, štátny občan SR, právne zastúpený: STEHURA & partners, v.o.s., so sídlom Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca, proti žalovanému: Telovýchovná jednota Slovan Povina, IČO: 30 226 244, so sídlom F. E. XXX, právne zastúpený: Mgr. Stanislav Záhumenský, advokát, so sídlom G. B. XXXX, XXX XX E., v konaní o zaplatenie 2.007,95 Eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 51C/35/2022-77 zo dňa 13.4.2023, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.007,95 Eur titulom bezdôvodného obohatenia a priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, v zmysle ktorých žalobca je vlastníkom stavieb (predajne a skladovej haly), postavených na pozemkoch registra „C“ parc.č. 81/8, 81/9. V prejednávanej veci nebolo sporu o tom, že žalobca užíval pozemky – parcely registra „C“ parc. č. 81/8, 81/9, ako aj parc. č. 81/2, 81/7, 81/16 a 81/17 na účely prístupu k jeho nehnuteľnostiam postavených na parcelách registra „C“ parc. č. 81/8 a 81/9. Podľa príjmového pokladničného dokladu zo dňa 9.5.2020 uhradil žalobca žalovanému doplatok za užívanie pozemkov TJ od 1.11.2019 do 30.3.2020 v sume 419,- Eur. Faktúrou zo dňa 22.5.2020 bola žalobcovi fakturovaná žalovaným suma 327,60 Eur za užívanie pozemkov (CKN 81/7, 81/8, 81/9, 81/16) za obdobie 1.4.2020 do 31.5.2020, pričom odovzdanie uvedenej sumy bolo preukázané príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 30.5.2020. Faktúrou zo dňa 03.9.2020 fakturoval žalovaný žalobcovi za užívanie pozemkov TJ Slovan Povina za obdobie 07/2020 do 09/2020 sumu 491,40 Eur. Úradu uvedenej sumy preukazuje príjmový pokladničný doklad zo dňa 21.9.2020. Zmluvou o nájme uzatvorenou medzi žalobcom ako nájomcom a žalovaným ako prenajímateľom dňa 1.10.2020 mal súd prvej inštancie za preukázané, že sa strany dohodli na prenájme pozemkov zapísaných na LV č. XXX – CKN 81/7, 81/8, 81/9, 81/16 na dobu určitú od 01.10.2020 do 01.01.2030 za ročný nájom vo výške 1.965,60 Eur. Žalovaný od zmluvy odstúpil ku dňu 21.05.2021 z dôvodu tvrdeného neplatenia peňažných záväzkov voči prenajímateľovi. Žalobca vložil na účet žalovaného uvádzaný v zmluve o nájme dňa 13.11.2020 sumu 269,95 Eur a dňa 21.12.2020 sumu 500,-Eur. Z kúpnej zmluvy zo dňa 18.05.2022 uzatvorenej medzi žalobcom ako kupujúcim a Slovenskou republikou zastúpenej správcom Okresným úradom Žilina, súd zistil, že sa strany v nej dohodli na prevode vlastníctva k pozemkom vedeným na LV

č. XXXX. Podľa čl. IV. bod 5 zmluvy sa strany dohodli, že kupujúci ako doterajší užívateľ pozemkov, ktoré sú predmetom zmluvy, zaplatí predávajúcemu ako vlastníkovi za obdobie ich užívania od 01.06.2020 do 31.05.2022 sumu 4.800,- Eur.

3. Súd prvej inštancie mal za nesporné, že v období užívania pozemkov registra „C“ parc. č. 81/2, 81/7, 81/16 a 81/17 žalobcom, počas ktorého platil žalovanému sumu, ktorej vrátenia z titulu bezdôvodného obohatenia sa domáha, t.j. pred uzatvorením nájomnej zmluvy so žalovaným od 1.11.2019 do 30.9.2020 a po uzatvorení uvedenej nájomnej zmluvy odo dňa 1.10.2020 bol ako vlastník uvedených nehnuteľností zapísaný žalovaný na LV č. XXX. Ako titul nadobudnutia bolo na LV uvedené Osvedčenie vyhlásenia o vydržaní N 167/2017, NZ 50059/2017. Rozsudkom Okresného súdu Žilina sp.zn. 13C/25/2021 zo dňa 12.10.2021 bolo právoplatne rozhodnuté, že žalovaný (Telovýchovná jednota Slovan Povina) nie je vlastníkom uvedených nehnuteľností. V danej veci Okresný súd Žilina (okrem iného) poukázal aj na to, že žalovanému bol a je známy záver Okresného súdu Žilina prijatý v predchádzajúcom konaní právoplatne skončenom a vedenom pod sp. zn. 16C/357/2007 o tom, že žalovaný nie je vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX k.ú. F. a napriek tomu jeho štatutárni zástupcovia v notárskej zápisnici N 167/2017 vyhlásili, že žalovaný je vlastníkom uvedených nehnuteľností. U žalovaného vo veci sp.zn. 13C/25/2021 súd konštatoval, že u žalovaného absentuje akýkoľvek zákonom predpokladaný spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva k dotknutým pozemkom. Súd prvej inštancie mal ďalej preukázané, že rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 30S/145/2019 zo dňa 31.10.2022 bolo zrušené opatrenie Okresného úradu katastrálneho odboru č. Z 1761/2018, ktorým bol pod položkou výkazu zmien č. 78/19 dňa 14.2.2019 vykonaný zápis Osvedčenia vyhlásenia o vydržaní N 167/2017, Nz 50059/2017, NCRIs 50848/2017 do katastra nehnuteľností.

4. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný nemal byť na základe Osvedčenia vyhlásenia o vydržaní N 167/2017, Nz 50059/2017 zapísaný ako vlastník nehnuteľností do katastra nehnuteľností, nakoľko sa ich vlastníkom nemohol stať. Poukazuje aj na ust. § 70 katastrálneho zákona, podľa ktorého je zápis na liste vlastníctva hodnoverný, pokiaľ sa nepreukáže opak. Opak bol preukázaný v čase vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie právoplatnými rozsudkami Krajského súdu v Žiline sp.zn. 30S/145/2019 a rozsudkom Okresného súdu Žilina sp.zn. 13C/25/2021. Údaje katastra nehnuteľností o vlastníctve žalovaného teda nemohol súd prvej inštancie považovať za hodnoverné a záväzné, nakoľko bol preukázaný opak.

5. Žalovaný tým, že prijal od žalobcu finančné plnenie za užívanie pozemkov od 01.11.2019 do 30.09.2020, ktorých žalovaný nebol vlastníkom, tak prijal od žalobcu plnenie bez právneho dôvodu a pokiaľ prijímal plnenie od žalobcu od 01.10.2020 z titulu Zmluvy o nájme zo dňa 01.10.2020, prijímal plnenie z neplatného právneho úkonu. Žalovaný nemohol platne uzatvoriť nájomnú zmluvu, nakoľko nebol v čase jej uzatvárania vlastníkom prenajímaných nehnuteľností. Nakoľko od neplatnej zmluvy nemožno odstúpiť, je žalovaným predložené odstúpenie od zmluvy bez právneho významu. Absolútna neplatnosť pôsobí od počiatku, preto právne účinky z takéhoto úkonu nevznikli.

6. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s námietkou nedostatku aktívnej vecnej legitímácie vznesenou žalovaným. Predmetom sporu nie je samotné určenie neplatnosti právneho úkonu, kedy by museli byť stranami sporu všetci účastníci neplatnej nájomnej zmluvy. V prípade nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia môže ktorýkoľvek z účastníkov neplatnej zmluvy žiadať o vydanie bezdôvodného obohatenia. Platnosť resp. neplatnosť zmluvy sa tu posudzuje len prejudiciálne. V tomto prípade si nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnil žalobou iba žalobca ako nájomca v rade 1/. Navyše žalobca si uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia nielen titulom neplatnej zmluvy o nájme, ktorá bola vyhotovená až dňa 01.10.2020, ale aj titulom plnenia bez právneho dôvodu.

7. Pokiaľ žalovaný poukázal na to, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia by si voči nemu mohol uplatniť len vlastník nehnuteľnosti (teda v súčasnej dobe Slovenská republika – zast. Okresným úradom Žilina), súd prvej inštancie uviedol, že bezdôvodné obohatenie tu vzniklo tomu, kto plnil a tým, kto plnil, bol žalobca. Nový vlastník by si mohol uplatniť nárok voči užívateľovi - žalobcovi, k čomu aj došlo v rámci kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a Slovenskou republikou zastúpenou Okresným úradom Žilina. Predmetom tejto zmluvy okrem prevodu predmetných nehnuteľností bola aj dohoda žalobcu s vlastníkom predmetných pozemkov - SR, že za obdobie ich užívania od 01.06.2020 do 31.05.2022 uhradí sumu 4800,- Eur, pričom žalobca sa domáha vydania plnenia poskytovaného žalovanému od 01.11.2019 do 30.09.2020 a od 01.10.2020 do 21.12.2020.

8. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobcovi ako úplne úspešnej strane konania priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

9. Včas podaným odvolaním domáha sa žalovaný zmeny napadnutého rozsudku vo forme zamietnutia žaloby. Namieta nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Akcentuje, že rozsudkom Okresného súdu Žilina sp.zn. 13C/25/2021 zo dňa 12.10.2021 bolo rozhodnuté, že žalovaný nie je výlučným vlastníkom nehnuteľností, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.10.2021, teda určenie, že žalovaný nie je výlučným vlastníkom nehnuteľností, platí od 12.10.2021 a nie do minulosti. Súd prvej inštancie navyše nie je viazaný odôvodnením rozhodnutia, je viazaný len výrokom rozhodnutia. Žalovaný namieta záver súdu prvej inštancie o absolútnej neplatnosti nájomnej zmluvy. Je toho názoru, že v čase uzatvorenia zmluvného vzťahu bol výlučným vlastníkom nehnuteľnosti, ktoré prenajal žalobcovi. Žalobca by mal nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia ak prospach bezdôvodného obohatenia existoval v dobe vzniku tohto obohatenia. Na navrátenie poskytnutého plnenia bez právneho dôvodu je nárok iba vtedy, ak ten kto plnil (žalobca) nemal vedomosť o tom, že nie je povinný plniť alebo, že ten (žalovaný) komu patrí, nie je oprávnený toto plnenie prijať. V čase uzatvorenia nájomnej zmluvy bol žalovaný zapísaný na LV ako výlučný vlastník. Žalovaný uvádza, že v priebehu konania namietal aktívnu legitímáciu žalobcu v tomto konaní. Poukázal v rámci odvolania na rozsudok Okresného súdu Žilina sp.zn. 13C/25/2021, ktorým nebolo rozhodnuté, že nájomná zmluva medzi nájomcom a žalovaným je neplatná. Podľa aktuálneho stavu zápisu na LV v čase rozhodovania súdu, bol vlastníkom Okresný úrad Žilina. Okresný úrad Žilina z tohto dôvodu mal vstúpiť do práv a povinností prenajímateľa (žalovaného). Aktívnu legitímáciu na vydanie tohto nároku má iba Okresný úrad Žilina. Tento teoreticky môže žiadať bezdôvodné obohatenie od žalovaného za predchádzajúce obdobie. Záverom odvolania odvolateľ vo všeobecnosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 25Cdo 2434/2004, z ktorého cituje: „Inštitút bezdôvodného obohatenia smeruje k odčerpaniu prostriedkov od osoby, ktorá ich získala niektorou zo skutkových podstát uvedených v ustanovení § 451 a § 454 OZ a výška plnenia za užívanie cudzej veci sa odvodzuje od prospachu, ktorý získal obohatený, ktorý je povinný vydať to čo získal neoprávneným užívaním cudzej veci, teda ten prospach, ktorý bezdôvodne získal a o ktorý sa na úkor vlastníka obohatil. Majetkovým vyjadrením tohto prospachu je potom peňažná suma, ktorá zodpovedá nájomnému realizovanému zvyčajne v danom mieste a čase za porovnateľné nehnuteľnosti“.

10. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu stotožnil sa so skutkovými a právnymi závermi rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v podrobnosti poukazuje. Na dôvažok udáva, že pokiaľ ide o rozsudok Okresného súdu Žilina sp.zn. 13C/23/2021, toto rozhodnutie len deklarovalo neexistujúci stav, teda nekonštituovalo (nevytváralo) nový právny (vlastnícky) stav. Ide teda o rozhodnutie, ktorým sa len následne z dôvodu právnej istoty potvrdila určitá skutočnosť, ktorá už reálne existovala/neexistovala, a to spätne. Predmetným rozsudkom bolo teda deklarované, že žalovaný nie je a ani sa nikdy nemohol stať výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že z dôvodu, že žalovaný nie je ani sa nikdy nemohol stať výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností, žalovaný tým, že prijal od žalobcu finančné plnenie za užívanie pozemkov od 1.11.2019 do 30.9.2020, ktorých žalovaný nemohol byť vlastníkom, tak požadoval od žalobcu plnenie bez právneho dôvodu a pokiaľ prijímal plnenie od 1.10.2020 z titulu zmluvy o nájme zo dňa 1.10.2020, prijímal plnenie z neplatného právneho úkonu. Žalovaný nemohol platne uzatvoriť nájomnú zmluvu, nakoľko nemohol byť v čase jej uzatvárania vlastníkom prenajímaných nehnuteľností. Žalovaný v podanom odvolaní uvádza, že v priebehu konania namietol aktívnu legitímáciu žalobcu v tomto konaní a to bez toho, aby túto svoju odvolaciu námietku bližšie špecifikoval. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 13.04.2023 však vyplýva, že právny zástupca žalovaného v rámci svojho prednesu uviedol, že pokiaľ žalobca odvodzuje svoj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatnej nájomnej zmluvy, účastníkmi tohto konania mali byť všetci účastníci tejto zmluvy. S uvedeným názorom žalovaného sa však nedá súhlasiť, nakoľko bezdôvodné obohatenie je konštruované ako záväzkový právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil, a tým, na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Platby, ktorých vydania sa žalobca v tomto konaní domáha, uhrádzal žalovanému zo svojho žalobca. Súčasne, predmetom tohto konania nie je samotné určenie neplatnosti zmluvy, kedy by museli byť stranami sporu všetci účastníci neplatnej zmluvy. V prípade nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia môže ktorýkoľvek z účastníkov neplatnej zmluvy žiadať o vydanie bezdôvodného obohatenia. Platnosť resp. neplatnosť zmluvy sa tu posudzuje len prejudiciálne. Bez ohľadu na uvedené, účastníkmi tohto konania sú všetci účastníci nájomnej zmluvy zo dňa 01.10.2020, a to žalobca ako nájomca a žalovaný ako prenajímateľ (nájomca 2/ predmetnú zmluvu nepodpísal a preto nebol účastníkom tejto zmluvy).

11. Žalovaný odvolaciu repliku k vyjadreniu žalobcu v súdom stanovenej lehote nepodal.

12. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP) po zistení, že odvolanie podal subjektívne legitimovaný účastník konania (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal rozhodnutie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie pri aplikácii § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

13. Odvolací súd po oboznámení sa s odôvodnením odvolaním napadnutého rozhodnutia, ako aj rozhodnutiu predchádzajúceho konania konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu, potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie vrátane výroku o náhrade trov konania náležite odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia konajúceho súdu prvej inštancie, a preto naň v podrobnostiach poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Žalovaný v odvolacom konaní nevzniesol žiadne nové námietky, s ktorými by sa už súd prvej inštancie nebol vypořiadal pri rozhodovaní vo veci samej a opätovné zdôvodnenie ich neopodstatnenosti pre rozhodnutie v tejto veci aj odvolacím súdom by bolo len opakovaním už vyčerpávajúceho zdôvodnenia poskytnutého sporovým stranám súdom prvej inštancie v odôvodnení napádaného rozhodnutia.

14. Je potrebné podotknúť, že odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (obdobne rozhodnutie sp.zn. II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, III. ÚS 191/2013).

15. Len pre zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd k námietke odvolateľa, v zmysle ktorej bol súd prvej inštancie viazaný len výrokom a nie aj odôvodnením rozhodnutia vo veci sp.zn. 13C/25/2021 s tým, že rozhodnutím v uvedenej veci bolo určené, že žalovaný nie je vlastníkom sporných nehnuteľností až od právoplatnosti rozsudku, t.j. od 12.10.2021, teda v čase uzatvárania nájomnej zmluvy bol vlastníkom nehnuteľností, odvolací súd dodáva nasledovné.

16. Vo všeobecnosti platí, že rozsudok určuje (ne)existenciu práva ku dňu jeho vyhlásenia (§ 217 CSP), nie ku dňu právoplatnosti rozsudku, ako nesprávne uvádza odvolateľ. V danom prípade je tiež potrebné si uvedomiť (čo odvolateľ opätovne opomenul), že určovací výrok, či tu určité právo (ne)existuje, je výrokom deklaratorným. To znamená, že súd týmto výrokom právo netvorí, nezakladá (nekonštituuje) len vyhlasuje (deklaruje) určitú právnu skutočnosť/stav, ktorá je „prítomná“ (či už vo forme existencie resp. neexistencie) v čase vyhlásenia rozhodnutia. V danom prípade rozhodnutie deklarovalo neexistenciu práva, teda nekonštituovalo (nevytváralo) nový právny (vlastnícky) stav. Z tohto rozhodnutia nemožno vyvodit', že by žalovanému do jeho vyhlásenia vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam svedčilo.

17. Odvolací súd akcentuje, že žalovaný bol v rozhodnom období zapísaný na LV č. XXX ako vlastník sporných nehnuteľností na základe Osvedčenia vyhlásenia o vydržaní N 167/2017, Nz 50059/2017, NCRIs 50848/2017 (č.l. 61-64 súdneho spisu, ďalej len „Osvedčenie vyhlásenia o vydržaní“). Bolo úlohou súdu prvej inštancie predbežne posúdiť na základe vykonaného dokazovania otázku danosti vlastníckeho práva žalobcu (v rozhodnom období, t.j. v období, za ktoré prijal od žalobcu finančné plnenie za užívanie sporných nehnuteľností). Pokiaľ súd prvej inštancie si záver o absencii vlastníckeho práva žalovaného v rozhodnom období učinil na základe rozsudku Okresného súdu Žilina sp.zn. 13C/25/2021 zo dňa 12.10.2021 a Krajského súdu v Žiline sp.zn. 30S/145/2019 zo dňa 31.10.2022 v nadväznosti na Osvedčenie vyhlásenia o vydržaní postupoval správne.

18. Pre prejednanú vec je totiž podstatným, že žalovaný v konaní netvrdil (nepreukázal) iný „titul“ nadobudnutia vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam, než ním tvrdené Osvedčenie vyhlásenia o vydržaní. Na margo tvrdeného „titulu“ ako ho označil žalovaný, je žiaduce dodať, že Osvedčenie vyhlásenia o vydržaní nie je ani nemôže byť „titulom“ nadobudnutia vlastníckeho práva. Uvedené osvedčenie má len osvedčiť nadobudnutie vlastníckeho práva titulom vydržania.

19. Správny súd v Žiline v konaní sp.zn. 30C/145/2019 zo dňa 31.10.2023 posudzoval na základe žaloby prokurátora zákonnosť opatrenia Okresného úradu Kysucké Nové Mesto, katastrálny odbor č. Z 1761/2018, ktorým bol pod položkou výkazu zmien č. 78/19 dňa 14.2.2019 vykonaný zápis Osvedčenia vyhlásenia o vydržaní do katastra nehnuteľností. Uvedené opatrenie správny súd zrušil rozsudkom sp.zn. 30C/145/2019 zo dňa 31.10.2022 s poukazom na zistený nezákonný postup Okresného úradu

Kysucké Nové Mesto, katastrálny odbor, ktorý zapísal záznamovú listinu – Osvedčenie vyhlásenia o vydržaní, napriek tomu, že vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam svedčilo inej osobe, ako vydržiteľovi a súčasne, že táto osoba, ktorej svedčalo vlastnícke právo, sa k vydržaniu ani nevyjadřila! Z rozhodnutia správneho súdu jednoznačne plynie, že na základe opatrenia Z 1761/2018 nemal byť žalovaný vôbec zapísaný ako vlastník sporných nehnuteľností.

20. O otázke, že titulom vydržania vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam žalovaný nadobudnúť nemohol, bolo ďalej právoplatne rozhodnuté v konaní vedenom Okresným súdom Žilina po sp.zn. 13C/25/2021, v ktorom civilný súd posudzoval danosť podmienok vydržania, ktoré deklaroval žalovaný pred notárom a boli obsiahnuté v osvedčení vyhlásenia o vydržaní. Civilný súd dospel k nepochybnému záveru, že u žalovaného neboli splnené zákonné podmienky pre potvrdenie nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním.

21. Pokiaľ za tohto skutkového stavu dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalovaný v rozhodnom čase nebol vlastníkom vecí (presnejšie povedené, neunesol dôkazné bremeno o svojom tvrdení, že mu v rozhodnom čase vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam prináležalo) nemožno uvedenému záveru súdu prvej inštancie nič vyčítať.

22. Odvolateľ ďalej namieta aktívnu legitimáciu žalobcu. Zastáva názor, že aktívne legitimovaným na vydanie bezdôvodného obohatenia je Okresný úrad Žilina.

23. Uvedenú námietku vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú. Zodpovednostný záväzkový vzťah bezdôvodného obohatenia vzniká podľa zákona iba medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil a tým, na úkor ktorého bezdôvodné obohatenie vzniklo. V danom prípade boli splnené všetky zákonné predpoklady pre vznik bezdôvodného obohatenia na úkor žalobcu:

Ad 1) získanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného (žalovaný prijal od žalobcu finančné plnenie)

Ad 2) protiprávnosť získaného finančného plnenia žalovaným (žalovaný neunesol dôkazné bremeno o svojom tvrdení, že v rozhodnom čase bol vlastníkom sporných nehnuteľností, a teda nebolo preukázané, že žalovanému prináležalo právo so spornou nehnuteľnosťou disponovať, vrátane práva prenechať vec do užívania tretiemu subjektu – žalobcovi za odplatu.

Ad 3) majetková ujma na strane žalobcu vznikla poskytnutím finančného plnenia žalovanému, čím došlo k preukázateľnému zmenšeniu majetku žalobcu.

Ad 4) bola daná príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia žalovaným a majetkovou ujmom na strane žalobcu.

24. Záverom prináleží odvolaciemu súdu dodať, že žalobca síce odvolaním napadol „celý“ rozsudok súdu prvej inštancie, vrátane výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania ale výlučne v súvislosti s ním tvrdenu nesprávnosťou rozhodnutia vo veci samej. Nadväzne potvrdenie rozhodnutia v meritórnej časti zakladá vecnú správnosť (pre viazanosť odvolacieho súdu konkrétnymi odvolacími dôvodmi - § 380 ods. 1 CSP) aj od neho závislého výroku o náhrade trov konania. Len na okraj odvolací súd dopĺňa, že súd prvej inštancie náležite aplikoval zásadu plného úspechu v spore (§ 255 ods. 1 CSP).

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP. Odvolateľ – žalovaný nebol v tomto štádiu konania (vôbec) úspešný, preto má žalobca voči nemu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v (plnom) rozsahu – 100%.

26. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
  - d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
  - e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
  - f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.
- (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)